

NA OBISKU PRI POLJSKIH KOLEGICAH IN KOLEGIH

Društvo medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Gorenjske je skupaj z agencijo Jereb od 1.6. do 4.6. 2006 organiziralo strokovno ekskurzijo na Poljsko.

Iz Jesenic smo se na pot odpravili v večernih urah in do Škofje Loke zapolnili avtobus. Kar 44 udeležencev se nas je odločilo, da kljub dolgi vožnji vztrajamo in obiščemo Poljsko. Nočna vožnja s postanki je hitro minila in v jutranjih urah smo se že peljali mimo Bratislave. Popoldan smo prispeli v Krakow. Prvi del obiska poljske kulturne prestolnice smo namenili ogledu Kliničnega centra, kjer je skupaj zaposlenih preko 1200 medicinskih sester. Prijazen sprejem, predstavitev klinike v sliki in besedi, izmenjava mnenj, ter zahvala je minila v prijetnem vzdušju. Izvedeli smo, da so tudi kolegice na Poljskem v bolnišnicah precej obremenjene, da se srečujejo s sorodnimi strokovnimi izzivi kot pri nas ter da je njihov povprečni mesečni zaslužek še nižji od našega. Seveda je zaslužek potrebno primerjati z življenjskimi stroški. Po obisku kliničnega centra in namestitvi v hotelu, smo imeli čas za krajši sprehod po mestu. Nakup izdelkov iz jantarja je povrnil moči tudi tistim, ki so od dolge vožnje že hrepeneli po počitku.

Naslednji dan smo se odpeljali 16 km južno od Krakowa do rudnika kamene soli Wieliczka. Rudnik kamene soli iz 13. stoletja je najbolj znana turistična znamenitost Poljske. Globina rudnika je več kot 400 metrov in ima devet nadstropij. Vsega skupaj ima 315 km hodnikov, sob galerij in jezer. Za turistični ogled so na voljo le tri nadstropja v globini od 64m do 135m pod zemljo. Spust v podzemni svet po več kot 280 stopnicah smo prestali vsi in tega nismo obžalovali. Sprehodili smo se po hodnikih in si ogledali približno 20 sob, dvoran, kapel ter občudovali številne skulpture iz soli. Videli smo orodja, in naprave ki so služile pri kopanju soli, črpanju vode in tovorjenju soli do višje ležečih nadstropij. Deli rudnika so potopljeni, zato smo v rudniku videli tudi dve slani jezери, kjer je koncentracija soli veliko večja kot v Mrtvem morju. Prav vse nas je navdušila kapela blagoslovljene Kinge zaščitnice poljskih rudarjev. Kapela je dolga 54 m široka 15 -18 m in visoka 10 -12 m. Prvi je z arhitekturo kapele v letu 1895 začel Jozef Markovski, kasneje je z delom nadaljeval njegov brat, nato so sledili še drugi umetniki. V kapeli so reliefi, oltarji in skulpture, ki so se dopolnjevali skozi leta. V kapeli je tudi kip Janeza Pavla II, edini kip papeža, ki je izdelan iz soli. Rudnik soli je pravi čudež narave in dela pridnih rok. Je eden izmed najlepših rudnikov na svetu. Prav neverjetno bi bilo, če se po ogledu ne bi sprehodili po stojnicah in si privoščili tudi kakšen spominček.

Drugi del strokovnega obiska je bil namenjen ogledu Hospica. Na Poljskem Hospic deluje že 25 let, prav toliko je stara tudi zgradba kjer smo bili deležni izredno toplega sprejema. Glavna medicinska sestra oz. vodja zdravstvene nege in njen timski kolega sta nam predstavila njihovo delovanje in razkazala prostore. Hospic je popolnoma nevladna organizacija, ki se financira s pomočjo donacij in sponzorjev. V ta namen so pred leti ustanovili agencijo, ki je namenjena izključno pridobivanju finančnih sredstev.

V ustanovi, kjer imajo 30 postelj je odlično poskrbljeno za vse potrebe neozdravljivo bolnih in umirajočih. Tu resnično dobiš občutek, da življenje poteka po načelu Dodaj življenje dnevom. V Hospicu deluje 100 strokovnjakov z različnih področij. Več kot polovica zaposlenih je medicinskih sester (55), nato še 8 zdravnikov, pa fizioterapevti, delovni terapevti, psihologi in drugi sodelavci. Poleg redno zaposlenih se v oskrbo vključujejo tudi prostovoljci. Vsi skupaj pa delujejo tako na terenu kot v stacionarni stavbi. Bolnikom je poleg strokovne oskrbe omogočeno prav vse. Od bivanja na vrtu, knjižnice, masaže in limfne drenaže, do kapele in še bi lahko naštevali. Posebno pozornost namenjajo prehrani bolnikov. Edini dietni predpis, ki velja so želje posameznika. Navdušeni smo bili nad dobro organizacijo in dolgoletnim delovanjem. S skromnim spominkom smo se zahvalili za več kot prijazen sprejem in vse skupaj povabili

v Slovenijo. Žal nam je bilo le to, da se tudi sami nismo mogli pohvaliti s sorodnim projektom. Prijazno so nam ponudili sodelovanje in obljubili, da bodo prišli na otvoritev našega prvega stacionarnega Hospica. Sledil je še ogled mesta Krakow.

Krakow je biser med evropskimi mesti in je kulturna prestolnica Poljske. V mestu, študira 42000 študentov. To je mesto, kjer se z veliko harmonije prepletata preteklost in sedanost. Blišč nekdanje plemiške Poljske in njena zgodovina privabljata ljubitelje umetnosti z vsega sveta. To je mesto, ki ga je Unesco uvrstil med dvanajst najpomembnejših spomenikov sveta. Ime je mesto dobilo po princu Kraku, ki je na griču Wavel pod reko Vislo postavil utrdbo.

Hotel, kjer smo bivali se je nahajal, tik pod gradom Wavel, zato smo ogled mesta pričeli kar na gradu. Lokalna vodička Eva nam je izčrpno in s ponosom predstavila mesto in njegovo zgodovino. Ogledali smo si gotško renesančni grad z obdanim dvoriščem, kjer so bili kronani številni poljski kralji. Pod gradom smo občudovali mogočnega železnega zmaja, ki je bruhal ogenj. Legenda pripoveduje, da je v davnini na tem mestu živel zmaj, ki je poleg ovac rad jedel mlada dekleta. Zmaja so ugnali šele z ovco, v katero so dali žveplo. Ko je žveplo zagorelo, je zmaj popil ogromne količine vode iz Visle in se razpočil. Zato v okolici gradu na vseh stojnicah najdete spominke v podobi zmaja.

Sprehodili smo se po Krakowskih ulicah do mestnega jedra, obiskali največji srednjeveški trg v Evropi in občudovali renesančne in baročne zgradbe. Na trgu smo si ogledali mogočno Marijino cerkev z dvema stolpoma, ki nista enako visoka. Z višjega se vsako uro oglasi zvok trobente, ki nenadoma utihne. Po izročilu je ta melodija spomin na vdor Tatarov v 13. stoletju, ko je stražar s trobento opozarjal na nevarnost. Med opravljanjem dolžnosti ga je zadela puščica, zato je tudi trobenta utihnila. Kljub napornemu, vendar čudovitemu dnevu, smo se zvečer odpravili na raziskovanje nočnega življenja Krakowa. Židovska četrt je sprejela vse zabave in Żywiec piva željne ponočnjake.

Zadnji dan je bil namenjen krajšim ogledom in vožnji proti domu. Naš prvi postanek je bil v Wadowicach, rojstnem kraju papeža Janeza Pavla II. Kasneje smo se ustavili še v Olomucu, mestu baročnih vodnjakov in Brnu glavnem mestu na Moravskem. V Brnu nas je po kosilu vodič David odpeljal na kondicijski trening do katedrale sv. Petra in Pavla. Nato smo nadaljevali z vožnjo proti domu.

Dnevi so hitro minili, videli in izvedeli smo veliko novega, prepotovali smo štiri države. Za strokovni del je poskrbela kolegica **Andreja Peternelj**. Ob tej priložnosti se ji lepo zahvaljujemo.

Vodič David nas je varno vodil, nam razlagal zgodovino in značilnosti posameznih držav. Na kvizu, ki ga je pripravil za nas ob povratku na avtobusu se nismo ravno najbolje odrezali in skoraj je že kazalo, da bi morali izlet ponoviti. Za varno vožnjo sta skrbela šoferja Jože in Igor. Naša predsednica, ki je bila "itak za vse sama" je poskrbela, da je teklo vse brez zapletov. Preventivno in redno nam je dajala »antigripin« zato, da smo se vsi zdravi vrnili domov. Vrnili smo se sicer zgodaj zjutraj, celo malce utrujeni vendar zadovoljni. Načrtov za prihodnji potep po Evropi nam ne manjka, zato vrli Gorenjci že "šparamo"!